

SURINAAMSCH E GOUVERNEMENTS A DVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 11 Mei 1853.

Bij Gouvernements-resolutie van den 6n. dezer maand No. 634, is aan de gemanunteerde Catharina Dorothea Judith Goes, vergund, om, met weglating van den familienaam van Goes, voortaan dien van Folborn aan te nemen, en zich, alzoo te noemen: CATHARINA DOROTHEA JUDITH FOLBORN.

De Gouvernements-Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 11 Mei 1853.

Bij Gouvernements-resolutie van den 6n. dezer maand No. 631, is de heer M. J. Goedman benoemd tot Wijkmeester in wijk La. C.

De Gouvernements-Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 11 Mei 1853.

Bij Gouvernements-resolutie van den 6n. dezer maand No. 641, zijn, onder de nadere goedkeuring des Konings, benoemd tot 2e. Luitenant bij het Bataillon Schutterij van Paramaribo:

De Adjutant Onder-Officier J. A. May, en de Sergeant J. van Gelder.

De Gouvernements-Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 11 Mei 1853.

Bij Gouvernements-resolutie van den 9n. dezer maand No. 654, is aan Mevrouw Catharina Gertruida Adriana, Durépee la Parra, Onderwijzeres van den 4n. rang, admisie verleend tot het houden eener School binnen deze Kolonie.

De Gouvernements-Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1853. 11 Mei. Van de slavin *Sylvia*, geboren in 1816, waarvan de moeder onbekend is, en hare kinderen: *Marius*, geboren in 1840, *Johanna*, geboren in 1843, *Frederika*, geboren in 1846, *Antoinetta*, geboren in 1850 en *Lambertus*, geboren in 1852; allen toebehoorende aan plantagie *Annasburg*, divisie *boven Cottica en Perica*.

Van het slavenkind *Philippina*, geboren in 1850, dochter van

Quassiba; toebehoorende voor den vrijdom aan M. C. Milgen.

11 Mei. Van den slaaf *Charles*, geboren in 1805, waarvan de moeder onbekend is; toebehoorende aan de uitlandige weduwe *Burns* geboren *Paterson*.

Van de slavin *Clasina*; geboren in 1829, dochter van *Queen*, en hare kinderen: *Frederica*, geboren in 1849 en *Frits*, geboren in 1852; toebehoorende voor den vrijdom aan C. A. Wois.

Van den slavenjongen *Rudolf*, geboren in 1842, zoon van *Kettie*; toebehoorende aan Ka. Fernandes.

De Gouvernements-Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.
Eerste afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 11 Mei 1853.

(6940) Ten verzoeken van Mevrouw Maria Anna Helena Brouwer, weduwe Johann Georg Kramer, wordt bij deze van haar voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De Gouvernements-Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Transport.

Den 9den Mei 1853. G. M. Muller als in huwelijk hebbende Josephina Adriana Gouttiere, aan A. F. Lissone, van het Huis en Erf aan de Keizer straat, N. W. La. D No. 166, O. W. La. D No. 1946.

Paramaribo, den 9 Mei 1853.

De waarnemende Griffier bij het Gerechtshof,

(7103) MARTINI VAN GEFFEN.

De Curator bij het Departement der Onbeheerde Boedels, zal over veertien dagen, den juisten dag nader te bepalen, in openbare veiling stellen:

Het Huis verdeeld in twee kamers met het Erf, staande en gelegen aan de Grave straat bekend onder N. W. La. B No. 73-a-b en O. W. La. C No. 30-a-b, aankomende den gerepudieerd gemeenschappelijke boedel N. G. Vlieren nagelatene Huisvrouw Anna Heuland.

Paramaribo, den 11 Mei 1853.
De Curator voornoemd,
(7104) CHs. LIONARONS.

Nieuwstijdingen.

ENGELAND.

Londen, 16 Maart.

Ofschoon het dadelijk gevaar in de Turksche zaak weder geweken schijnt, houden onze dagbladen zich daarmede bezig. Het ministerieel avondblad wil het gedrag van onzen

zaakgelastigde te Konstantinopel niet bepaald goed of afkeuren; het wacht nog nadere inlichtingen af, doch het vergoelykt het eenigermate. Maar wat daarvan zij, het meent, dat de regering wel doet, in zoo belangrijke zaken, naar geene opweelingen te handelen; terwijl zij, aan den anderen kant, geene verbreking van het evenwigt der staten zal dulden, al beoogde men die ook door zedelijken invloed. Het blad hoopt, dat de vrede niet ter zake van het Turksche vraagstuk zal worden gestoord, maar het acht daartoe samenwerking van de groote mogendheden, en geenerlei uitzonderlijke regering, dringend noodig. Het doet voorts het belang van Turkije's onafhankelijkheid en onschendbaarheid voor Engeland uitkomen; dat zoo vele handelsbelangen in de Levant heeft, en dat bovendien in Egypte den grooten weg naar Indie erkent.

De *Times* gaat, als voor eenige weken, in strijd met de beschouwingen van de ministeriele zijde, voort, Turkije's toestand als hopeloos te beschouwen. Het blad zegt, dat men vrij moge beweren, dat het Ottomanische rijk onschendbaar en onafhankelijk is, dat de verdwijning van dien Staat Europa's vrede zoude schokken en dat hij niet digterbij zijnen val is dan in 1839. Maar men moet de zaken nemen zoo als zij zijn, aldus redeneert het blad verder; de diplomatie moge al het mogelijke doen, zij kan den ouden, vervallen staat geen nieuw jeugdig leven instorten. De diplomatie getuigt zelve van zwakheid, als op het oogenblik dat er eene gewichtige kwestie te beslissen valt, en het lot van millioenen Christenen en vele schoone landstreken op het spel staat, zij niets beter weet dan een tulband op een dorren staak te stellen, ten zinnebeeld van magt en gezag.

Het gevaar rijst nu minder uit de aanvallende staatkunde van de Noordsche Hoven, dan wel uit den vervallen toestand van Turkije zelf. Op dit oogenblik, waarin 't het lot van dat land geldt, ligt de Turksche vloot onttakeld, zonder bemanning, te overwinteren, en is er tusschen Konstantinopel en Moldavië geene Turksche krijgsmagt, om met eenig gevolg eene vijandelijke colonne te weerstaan. De laatste krachten des rijks zijn als het ware verspild in den ongerijnden veldtocht tegen Montenegro's. De uitplundering van de bevolking door roofgierige pacha's heeft geene grenzen, en zelfs Redschid Pacha, de gewezen groot-vizier, is niet vrij daarvan gebleven. Dien ten gevolge is de schatkist van den staat ledig, en men heeft zich door onberaden stappen zelfs het buitenlandsche crediet afgesneden. Dat alles weet men in het noorden, en als de mogendheden aldaar nu huane kans willen waarnemen, hebben zij er de schoonste gelegenheid toe. Nog mag men echter vertrouwen, dat noch de Keizer van Rusland, noch die van Oostenrijk, de zaken tot het uiterste zullen drijven. De *Times* meent goeden grond te hebben om te zeggen, dat Ruslands vorderingen niet zoo overdreven noch zoo uitgebreid zijn geweest als men ondersteld had, en dat Ruslands staatslieden geenszins afkeerig zijn van eene gezamenlijke werking van de vijf groote mogendheden, om het Turksche vraagstuk te regelen. Wat de Heilige plaatsen van Palestina betreft, staat Rusland echter meer op zich zelve.

Het is niet waarschijnlijk, dat het van de Porte eene bepaalde erkenning van zijn beschermheerschap over de Grieksche Christenen gevorderd heeft; want met der daad oefent het die magt al uit. Door dien geduchten invloed kan Rusland naar welbehagen op het Slavoni-

sche en Grieksche element in het oosten werken, des noods, een godsdienst-oorlog doen ontvlammen, welke spoedig honderd duizenden rondom den standaard van het kruis zou vereenigen. Die invloed geeft aan Rusland tegen elke tegensander een groot overwigt. Het bewustzijn hiervan geeft Rusland de kracht om zich nog in te houden. En er zijn nog andere bewegredenen, welke keizer Nikolaas zullen bewegen de zaken niet tot het uiterste te drijven. Hij wil geen voedsel geven aan revolutionaire schokken, welke bij een algemeenen oorlog te vreezen zijn. Hij heeft ook gezegd, dat hij met Engeland op goeden voet wil blijven, zijn vertrouwen waardig wil zijn. Nu of nooit is het de gelegenheid, die gevoelens ter toetse te brengen, en Ruslands Keizer kan geen grooter bewijs van gematigdheid en goede trouw geven, dan door zijne bereidvaardigheid, om nopens dit vraagstuk, gelijk vroeger, met Groot-Brittanien samen te werken. De zaak van Griekenland, door soortgelijke samenwerking vereffend, heeft getoond, dat moeilijkheden, hoe netelig, door de goede verstandhouding van de groote mogendheden kunnen worden uit den weg geruimd. De Porte is niet meer in staat eenen krijg te voeren, maar de noodzakelijkheid van bedoelde goede verstandhouding blijft onverzwakt; vredelievende onderhandelingen kunnen ook nu weder de zwaarigheden doen te boven komen, en het aanwenden van elk ander middel zou noodlottige gevolgen hebben, in de eerste plaats voor dat land, welks verval blijkbaar is en dat sommige staatslieden nog willen ophouden.

De *Morning Post* behelst de volgende bijzonderheden omtrent ongeregeldeheden, welke te Blackburn, (Lancastershire) tijdens de laatste verkiezingen hebben plaats gehad: Gedurende den geheelen nacht van den 23 Maart verkeerde de stad in de grootste onrust. In weerwil van de alles behalve liefderijke lentekoelte, renden de partijgangers van twee kandidaten, met stokken en steenen gewapend en door het overmatig gebruik van alle geheet buiten humesfeer gebragt, de straten door. Desniettemin hadden er bij het openen der stembus nog geene ongeregeldeheden plaats gegrepen. De Mayor had zich niet de militaire kommandanten te Barsley en te Preston in verbinding gesteld; diensgevolge werd er iemand bij den telegraaf geplaatst, om bij de minste beweging om hulp te kunnen seinen. Aan de stations van beide steden werden treinen gereed gehouden, om ten allen tijde troepen te kunnen vervoeren. Tusschen zeven en acht uren hadden in de straten de eerste vijandelijkheden plaats, en weldra kregen zij een ernstige aanzien. De oude brug van Kingstreet was weldra het middelpunt van den strijd. In den tijd van één uur, werd zij swaarmaal genomen en hernomen.

Toen eene der partijen meester van het terrein was geworden, werd een touw dwars over de straat gespannen, en niemand doorgelaten, dan na een gestreng onderzoek te hebben ondergaan. Behoorde eenig rijtuig, dat aangehouden werd, aan een lid der tegenpartij, zoo werden de personen oogenblikkelijk in hechtenis genomen en het rijtuig vernield. De koetsier mogt zich al zeer gelukkig achten, zoo hij zonder betaling met een ledig rijtuig werd terug gezonden. Vele personen bekwamen ernstige verwondingen bij het gevecht aan de brug, terwijl alle huizen gesloten waren.

Ten acht ure kwamen omtrent 100 man van Barsley te Blackburn aan. Omtrent ten 11 ure trokken zij met geveld geweer de staten door, waarover het gepeupel, dat de staten bijna verstopte, zich uitermate vrolijk maakte. Doch deze vrolijkheid werd getemperd toen de militairen vuur begonnen te geven. De majoor, vergezeld van verschillende regeringsleden, heeft de riot act afgelezen en het volk aangemaand, zich rustig te houden en alle zamenscholingen te vermijden.

Ten acht ure was de stemming begonnen, hebbende de 2 kandidaten 615 en 560 stemmen bekomen.

FRANKRIJK.

Parijs, 18 Maart.

De graaf van Chambord heeft aan den directeur van de Parijsche *Revue Contemporaine*,

waarin een artikelen van Guizot, de Salvendy, Vitet, Nettement, de Beauchêne en anderen voorkwamen, den volgenden brief geschreven:

Venetië, 6 Februarij.

Mijnheer!

Voortdurend lees ik in de *Revue Contemporaine* en zeg het u gaarne, dat ik mij gelukkig reken, wanneer ik zie, dat mannen van naam en uitstekende schrijvers zich in dat blad vereenigen, om, met het dubbel gezag der rede van den geest, de groote beginselen te verdedigen, waarop de maatschappelijke orde rust.

Niets is nuttiger, dan om in een tijdperk van droevige teleurstellingen als het onze, waarin alle begrippen van het ware en van het valsche, van regt en onregt met elkander worden verward, aan het land, dat zulks schijnt vergeten te hebben, te herinneren: dat de monarchie het werk is der eeuwen en niet het werk van een dag regeringloosheid en oproer; dat geen keizerrijk bestaanbaar is zonder de overleveringen van het koningschap, dat de monarchie Frankrijk groot, sterk en hecht maakte; dat Frankrijk zich steeds met zijne koningen vereenzelvigd heeft; dat de na onze rampen herstelde staatkunde van het koninklijk gezag, nimmer ophield edel, waardig en geacht te zijn; dat de letteren bloeiden onder de schaduw van den traditionelen troon, die het keizerlijke despotismus opvolgde; dat eindelijk de geschiedenis de monsterachtige buitensporigheden van de revolutionaire tyrannen met goed regt schandvlekt, maar eene smartelijke en treffende hulde bewijst aan de heilige gedachtenis, hunner hooge en onschuldige slagtoffers.

Dit zijn de ernstige en heilzame onderrichtingen, die in het door u beheerde blad gegeven worden door de schrijvers der merkwaardige artikelen, waarop ik zinspeel. Ik dank u van ganser harte voor mijn aandeel, en bied u de uitdrukking aan mijner levendige erkentelijkheid en genegenheid.

Henri.

Het Sardijnische gouvernement heeft te midden van den neteligen toestand, waarin het door de laatste gebeurtenissen geplaatst is, even veel bekwaamheid als zelfstandigheid ontwikkeld. Terwijl het toch aan den eenen kant bij de Oostenrijksche regering waardige vertoogen indiende, ten aanzien van het beslag op de goederen der uitgewekene Lombarden, die door naturalisatie Sardijnische onderdanen zijn geworden; heeft het met kracht tegen de revolutionaire partij gehandeld; zoo als onder anderen blijkt uit de arrestatiën, die het heeft bewerkstelligd onder die uitgewekenen te Turin en Genua, welke beschuldigd werden, van de hier verleende gastvrijheid misbruik gemaakt te hebben door deelneming aan komplotten tegen buitenlandsche regeringen.

Deze loijale handelwijze van het kabinet te Turin schijnt dan ook goede vruchten te dragen. Immers was, na aankomst der laatste tijdingen, algemeen het gerucht verspreid, dat het beslag op de goederen der uitgewekene Lombarden, die in Sardinië genaturaliseerd zijn, door Oostenrijk opgeheven zou worden, hoewel tot dusverre nog geene officieele tijding dienaangaande bij eerstgenoemd kabinet is ontvangen.

GEVEILEE PERCELEN.

Door- en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS.

Dingsdag den 10 Mei 1853.

Het HUIS en ERF La. B No. 5, gelegen aan de Graven staat, aankomende nu wijlen den Heer M. M. A. COUPIJN. — f 7000 — Opgehouden.

Door- en ten huize van den Vendumeester J. F. FAVEREIJ.

Dingsdag den 10 Mei 1853.

De grond L'HERMITAGE met de daarbij behorende 2 slave. — f 4000 — Opgehouden.

PRODUCTEN - HANDEL.

De bij inschrijving aangeboden 30 vaten Suiker van plant. Berkshoven e. a., zijn niet toegewezen.

Scheepvaart.

BINNENGEKOMEN.

Den 10 dezer het schip Sara, kapt. Wildschut, van Amsterdam. — Passagiers: de heeren J. Slengarde en Echtgenoot en F. Sauvage. Idem, de Eng. schoener Lady of the Night, kapt. V. Bartoccini, van Berbice.

Den 11 den, het schip Caspar de Robles, kapt. Parma, van Amsterdam.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Jan Visser, kapt. J. A. Driest, adres bij A. Hewitt. — Sluit 12 dezer.

Y. Stroom, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Cuba, kapt. Jansen, adres bij Gisius & Co.

Naar Liverpool.

Triton, kapt. Duinker, adres bij Gisius & Co.

ADVERTENTIE.

De ondergeteekende neemt de vrijheid aan **DEBITEUREN** van nu wijlen den Wed. Heer C. C. BERCH GRAVENHORST, m. d. en de geëxisteerd hebbende firma van GRAVENHORST & VAN DAALEN, ter kennis te brengen, dat hij ten fine van liquidatie speciaal is gelast om al de **UITSTAANDE VORDEBINGEN** zonder verdere aanmaning ter **VERVOLGING** over te geven. (71-6.)

D. H. ARRIAS.

J. C. GOMPERTS

Vendumeester,

zal **MORGEN** om 9 ure verkoopen: Provisien en Stuk goederen, en om verkooprekening te sluiten: Een partijtje **GERUIT NETELDOEK**, enz. — Voorts: de **SLAVIN Carolijntje** en haar kind **Elisabeth**, aankomende den boedel wed. G. N. Linck geb. Vogt. (7102)

PUBLIEKE VERKOOPING.

Het **HUIS** en **ERF** La. E No. 205, gelegen aan de **Groote Dwars straat**, en de slavin **CHRISTINA** (in de vroegeres annonces abusievelijk genoemd **ELISABETH**), aankomende den boedel A. C. C. VAN TROMP, zal **VRIJDAG MORGEN** om 9 uren, door en ten huize van den Vendumeester **J. C. GOMPERTS** in veiling worden gebragt. Paramaribo, den 11 Mei 1853. (7097) J. F. SEJDENSPINNER qq.

In Commissie ontvangen en voor civiele prijzen te bekomen bij

A. B. BIBAZ:

Soussans Medoc bij Pontet Peanillac Ganet in kistjes, en Pian Dutilh

allen van eene buitengewone **exquise qualiteit**, zuiver en onvervalschte **ROODE WIJN**.

(7099) Paramaribo, den 11 Mei 1853.

Gedrukt bij J. C. MULLER A.